

Ἡβρυνάσανε οἱ πεντικοὶ Κίμωνι. Ἐβρυνάσαν οἱ ψύλλοι Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Ἐφέτο λάχανα βρυνγιάζον ὅπου νά πὰς Πελοπον. (Ἀχαΐα). Βρυνάζουν οἱ ἀργάτες Πελοπον. (Καλάβρυτ.) Βρυνάζ' ἢ πέρδικα Σέριφ. Ἐβρυνάσαν οἱ καρποὶ Χίος. Ἡ παπαρούνα χῦμα ἐκεῖ βρυνάζει ΓΒλαχογιάνν. Πεταλ. 7 Ὁ κόσμος βρυνάζει σὰν μυρμηκία ξεχυμένη ΑΤανάγρ. Ἀγγελ. ἐξολοθρ. 201 || Φρ. Μοῦ βρυνάζανε (μοῦ ἐπερίσσευσαν) Πελοπον. (Καλάβρυτ.) Σοῦ βρυνάξε (εἰρωνικῶς πρὸς τοὺς διεκδικοῦντας τι ἄνευ δικαιώματος) Πελοπον. (Ἀρκαδ. Βούρβουρ. Κορινθ.) Σοῦ φρυνάξε (συνών. τῇ προηγουμένῃ) Μάν. Βρυνάζει (ἀρκεῖ, φθάνει) Πελοπον. (Δημητσάν.) || Παροιμ. Τὸ μοναστήρι νά 'ν' καλὰ κ' οἱ καλογέροι βρυνάζουν (ὑπάρχοντος τοῦ βασικοῦ πράγματος τὰ δευτερεύοντα ἀφθονοῦν) Πελοπον. (Κίτ. Μάν.) || Ἄσμ.

Ἐγώ, ψυχὴ μου, σ' ἀγαπῶ, μὰ δὲ βολοῦν οἱ τρόποι, οἱ δρόμοι μας εἶναι στενοί, βρυνάζουν οἱ ἀνθρώποι
Ἡπ. || Ποίημ.

Σοῦ πα πῶς εἶναι δυνατό νὰ ξεσπερμένῃ ὁ ξένος, τοῦ φύτρωνε σὰν κύπερι καὶ σὰν τὴν ἀγριάδα, κὲ ἀπ' ἄκρη 'ς ἄκρη ἀβρυνάξε κ' ἐπνιγε τὴν Ἑλλάδα ΑΒαλαωρ. ἐνθ' ἄν. Συνών. βρυνμιδιάζω. β) Εἶμαι πλήρης πράγματός τιнос Ἡπ. (Ζαγόρ.) κ. ἄ.: Ὁ δεῖνα βρυνάζ' ψεῖρις Ζαγόρ. 2) Πληθύνω Πελοπον. (Ἀρκαδ. Κίτ. Κόρινθ. Λάστ. Μάν.): Ἐμεῖς ἐτρυνήσαμε κ' ἐβγάλαμε πολὺν λάδι, μᾶς τὸ βίρναξε ὁ Θεὸς Κίτ. Τὸ βρυνάξε ὁ Θεὸς τὸ στάρι μου φέτος Κορινθ. || Φρ. Νὰ δοῦς τὸ βιρυνάξη ὁ Θεός! (εὐχή) Κίτ. || Παροιμ. Ὅσο βρυνάζει ὁ Θεὸς τὸ γέννημα, παίρνει ὁ διάβολος τ' ἄλεύρι Ἀρκαδ. κ. ἄ. β) Παράγω θόρυβον καὶ ταραχὴν Κρήτ.: Ὁβρυνάξε ἐπαὲ ὁ κόσμος. 3) Ἀναβλύζω, ἀναβρύω ὕδωρ, ἐπὶ ἐδάφους Κύπρ.: Ποῦ τὲς πολλὲς βροθεὲς ποῦ 'καμε φ-φέτι ἐβκάσαν οἱ τόποι-γ-δοπθ-θεν ρέξεις τρέχουν νερὰ (ρέζω = περνῶ, διαβαίνω) Κύπρ. Καὶ ἀμτβ. Ἀνδρ.: Βρυνγιάζει τὸ νερό. Β) Μεταφ. 1) Σφριγῶ, σπαργῶ Ρόδ. Λέσβ. 2) Καταλαμβάνομαι ὑπὸ μανιώδους ὀργῆς, φρυνάσσω Ἡπ.: Ἄσμ.

Ἐξύπνησεν ὁ Χαντσερὴς καὶ σκούζει καὶ βρυνάζει, βρίσκει τὲς πόρτες του κλειστὲς καὶ τὰ θερὰ λυμένα.

βρυνάζω (II) Κάμπ. ἀβρυνάζω Κρήτ. (Σφακ. κ. ἄ.) ὀβρυνάζω Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὗς. βρύο.

Πληροῦμαι βρύων ἐνθ' ἄν.: Ὁβρυνάζου δὲ δαδρὰ Σφακ. || Παροιμ. Ἄν δὲ δολυκαιρίση ἢ πέτρα 'ς τὸ νερό, δὲν ὀβρυνάζει (ἐπὶ ἐκείνου ὅστις ἀποτυγχάνει εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις του, διότι μεταβάλλει συχνὰ ἐπάγγελμα) Κρήτ. || Ἄσμ.

Βρίσκω τὴ βρύσι κ' ἔστεικε κ' ἦτονε κὲ ἀβρυνασμένη, ἀβρυνά 'χε κὲ ἀβρυνοκάλαμα κὲ ὦραιο περιδοκλάδι (περιδοκλάδι=κισσόν) Κρήτ. Συνών. βρυνώνω 1.

βρυνανίζω Πελοπον. (Μάν. Καρδαμ.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. βρύω καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.-ανίζω, περὶ τῆς ἰδ. ἈνθΠαπαδόπ. ἐν Ἀρχ. Πόντ. 12 (1948) 59-60.

Ἀναβλύζω, συνήθως κατὰ τρίτον πρόσωπον. Συνών. βρυνίζω.

βρυνάρικος ἐπίθ. ἀμάρτ. μπρυνάρικος Ρόδ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *βρυνάρις βρύο.

Ὁ πλήρης βρύων.

βρύασμα τό, ἀμάρτ. βκάσμα Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ρ. βρυνάζω. Διὰ τὸν τύπον βκάσμα ἰδ. ΧΠαντελίδ. ἐν Ἀφιερῶμ. εἰς ΓΧατζιδ. (1921) 208.

Ἀνάβλυσις ὕδατος: Ποῦ τὴν βαρυνδεμιωνιὰν τὴν πολλὴν ὅπου πάεις οὐλον βκάσματα θωρεῖς.

βρυνασμός ὁ, Μύκ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. βρυνάζω.

Ἀφθονία ἐνθ' ἄν.: Βρυνασμός κῆ ψείρας (κῆ=τῆς) Μύκ. Βρυνασμός τῶ ψυλλῶ Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

βρυνίζω ἀμάρτ. βρυνίζον Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. βρύω. Διὰ τὸν σχηματισμὸν ἰδ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 1,276.

Βρυνανίζω, ὁ ἰδ.: Βρυνίζ' νιρό.

βρύμα τό, ἀμάρτ. βρύμαν Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. βρύω. Περὶ τῆς λέξεως ἰδ. ἈνθΠαπαδόπ. ἐν Ἀρχ. Πόντ. 16 (1951) 5.

Περιουσία καὶ δὴ μεγάλη: Φρ. Ἐδ' πολλὰ βίον καὶ βρύμαν. Ἐχάσεν βίον βρύμαν (μεγάλην περιουσίαν).

βρυνμάδα ἡ, Χίος (Καρδάμ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. βρύμα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.-άδα (I).

Ἀφθονία, πληθώρα: Ἐχει σῦκα βρυνμάδα. Συνών. βρυνμίδιν, βρυνμός.

βρυνμιδιάζω Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὗς. βρυνμίδιν.

Πολλαπλασιάζομαι, βρίθω: Ἐβρυνμίδισαν οἱ κορροὶ 'ς τὸ στρωμάν του. Συνών. βρυνάζω (I) Α 1.

βρυνμίδιν τό, Κύπρ. βρυνμίν Κύπρ. βρυνμίν Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὗς. βρύμα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.-ίδιν. Ὁ τύπ. βρυνμίν ἐκ τοῦ βρυνμίν. Ἰδ. ΧΠαντελίδ. Φωνητ. 12.

Πολὺ πληθος, ἀφθονία: Ἦταν βρυνμίδιν οἱ πουργέλλες 'πάνω 'ς τὲς πουργελλέες. Οἱ φτεῖρες ἐν' βρυνμίδιν 'πάνω 'ς τὴν τσεφαλὴν του. Συνών. βρυνμάδα, βρυνμός.

* **βρυνμιδιώνω**, βρυνμιώνω Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὗς. βρυνμίδιν.

Αὐξάνω, μεγαλώνω: Ἐβρυνμιώσαν οἱ πατάτες μας.

βρυνμός ὁ, Κύπρ. Ρόδ. βρυνμή ἢ, Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. βρύω.

Βρυνμίδιν, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἄν.: Βρυνμός κοτσούφοι - πέρδικες κττ. Ρόδ.

βρύο τό, πολλαχ. καὶ Πόντ. βρύον Ἰκαρ. Κρήτ.

Πόντ. (Κοτύωρ. Τραπ. Σινώπ.) Ρόδ. βρυν Πόντ. (Ὁφ.) βρυν Εὐβ. (Ὁρ.) Ἡπ. (Ἀρτ.) Σκῦρ.—Λεξ. Πρω.Δημητρ. ἀβρυν Κρήτ. Κύθηρ. Λέσβ. Σῦρ. Ρόδ. Χίος—Λεξ. Βλαστ. 466 μπρυν Ρόδ. ὀβρυν Εὐβ. (Κάρυστ.) ὀβρυν Ἀνδρ. Θράκ. (Σωζόπ.) Ἰκαρ. Κρήτ. Χηλ. βρυν Κάμπ. Μύκ. Ρόδ. Σκῦρ. Σύμ. βρυνγὶ Ἀνδρ. Κρήτ. Σίφν. ἐβρυνό Σύμ. Χίος ὀβρυν Κάμπ. Κρήτ. (Σφακ.) ὀβρυν Λέσβ. ὀβρυν ΣΜυριβήλ. Ζωή ἐν τάφ. 200 βρυνγὸ Κάλυμν. Κρήτ. φρυν Κρήτ. βρύα ἢ, Θράκ. (Αἰν.) Κύθηρ. Λέσβ. Ρόδ. ἀβρυνά Κύθηρ. ὀβρυνά Ζάκ. ὀβρυν Θράκ. (Σαμακόβ. Σιρέντζ.) Στερελλ. (Δεσφ.) βρυνά Εὐβ. (Ἀγία Ἀνν.) Θράκ. (Αἰν. Σηλυβρ.) Ἰμβρ. Ἰων. (Σμύρν.) Λέσβ. Σκῦρ. βρυνγὰ Κρήτ. ἀβρυνά Θεσσ. Θράκ. (Αἰν.) Κέρκ. Κρήτ. (Σέλιν.) Κύθηρ. Κύθηρ. Πελοπον. ὀβρυνά Εὐβ. (Κύμ. Ὁρ.) Ἡπ. Ἰθάκ. Κέρκ. Κεφαλλ. Κρήτ. Κύπρ. Λευκ. Πελοπον. (Ἀνδροῦς. Βούρβουρ. Γέρμ. Καλάβρυτ. Καλαμ. Κόκκιν. Λακων. Λάστ. Λεβέτσ. Λογγ. Μάν. Μεγαλόπ. Παππούλ. Τριφυλ.) Ρόδ.—Λεξ. Βυζ. ὀβρυνά Εὐβ. (Ἀρκ.

